

betydelige beløb til fordel for bestemte partier og disse partiers kandidater.

En del af de penge, der er brugt, stammer fra medlemmer, der er underlagt eksklusivaftaler og derfor som betingelse for job skal være medlem af en fagforening under LO.

Det er således stærkt sandsynligt, at en stor gruppe af lønmodtagere er tvunget til at betale til andre partier, end de sympatiserer med.

Spørgeren er bekendt med reglerne om, at lønmodtagere kan sige fra i forhold til kontant økonomisk støtte til politiske partier, men situationen med valgkampsstøtte er anderledes, og det er den situation spørgsmålet er rettet imod.

Svar (10/12 97)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Lønmodtageres bidrag til politiske partier og partipolitiske formål i øvrigt via medlemskontingent til fagforeninger er reguleret i lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber, som henhører under justitsministeren.

Indenrigsministeriet har på denne baggrund anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til brug ved besvarelsen af spørgsmålet.

Når Justitsministeriets udtalelse foreligger, vil jeg oversende denne til Folketinget.

Spm. nr. S 636

Til socialministeren (2/12 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om et krav fra kommunen til en hjemmehjælpsmodtager om at anvende eksempelvis forlængede koste eller støvsugerrør af hensyn til hjemmehjælperens arbejdsmiljø er en kommunal eller privat udgift, og såfremt ministeren anser udgiften som privat, vil ministeren da oplyse, om disse udgifter kan refunderes efter reglerne om hjælpemidler?«

Begrundelse

Hvis en hjemmehjælpsmodtager stilles over for krav om at udskifte og forlænge rør i koste og støvsugere af hensyn til plejepersonalets

arbejdsstilling og arbejdsmiljø, må der efter spørgerens opfattelse enten blive tale om, at kommunen refunderer denne udgift, eller den refunderes efter reglerne om hjælpemidler.

Svar (10/12 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan oplyse, at det efter den sociale lovgivning er kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for tilrettelæggelsen af kommunens hjælp og tilbud til personer med behov for pleje og omsorg m.v. Det vil sige, at kommunalbestyrelsen fastlægger retningslinier for bl.a. tildeling af hjemmehjælp og udførelsen heraf.

Kommunalbestyrelsen er i medfør af bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1 forpligtet til at sørge for tilbud om personlig pleje og praktisk bistand til opgaver, som normalt udføres i hjemmet til personer med behov herfor.

Afgørelser om hjemmehjælp efter bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1, der gives til personlig pleje og nødvendig praktisk bistand i hjemmet, træffes efter en konkret vurdering af behovet i det enkelte tilfælde.

De faktiske udgifter, der er forbundet med at producere en ydelse, udgør overgrænsen for, hvor meget kommunalbestyrelsen kan kræve i betaling for den tildelte hjælp, jf.

§ bistandslovens § 52. Er der tale om hjælp, der ydes efter en konkret, individuel vurdering af modtagerens behov – visitation –, kan kommunalbestyrelsen dog ikke kræve betaling for personaleudgifter, jf. § 53, men kan derimod kun kræve betaling for f.eks. rengøringsmidler, der benyttes i forbindelse med rengøringen.

Det forudsættes, at den der modtager hjælp til f.eks. rengøring stiller de nødvendige arbejdsredskaber til rådighed for udførelsen af opgaven.

Jeg har til brug for min besvarelse, af det stillede spørgsmål, anmodet Arbejdsministeriet om en udtalelse. Arbejdsministeriet har udtalt, »at arbejdsmiljølovens hovedanvendelsesområde er »arbejde for en arbejdsgiver«, og at arbejdsgiveren blandt andet har pligt til at sørge for, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige i forhold til arbejdets udførelse m.v.

I det omfang kommunen er arbejdsgiver for f.eks. hjemmehjælperen, vil det således være kommunen, der, i forhold til arbejdsmiljøloven, har pligt til at sørge for, at arbejdet udføres sik-